

- 4) En i forhold til den antagelige levealder beregnet årlig afskrivning af anskaffelsesomkostningerne, modsvarende værdiforringelse på grund af slid og forældelse af bygninger, skibe, maskiner, inventar og andre driftsmidler af mere varig karakter, der anvendes i den skattepligtiges erhverv.
- 5) Afskrivning med en fast årlig procent, dog højst 20 pct. årlig, af de med en virksomheds stiftelse forbundne omkostninger samt af vederlag for good-will.
- 6) Afskrivning med en i forhold til varigheden stående, fast årlig procent af anskaffelsesudgiften vedrørende et som følge af lovgivning eller aftale tidsbegrænset formuegode. I særlige tilfælde kan ligningsrådet fastsætte andre regler for afskrivningen af sådanne formuegoder.
- 7) Udgifter til befordring, forsåvidt de er nødvendiggjort ved skiftende arbejdssted eller flere samtidige arbejdssteder. Såfremt den skattepligtige dokumenterer, at han som følge af invaliditet eller kronisk sygdom har særlige udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads, som er nødvendige for at opretholde indtægtserhvervelsen, vil den del af befordringsudgiften, der overstiger, hvad der må anses for normal befordringsudgift i det pågældende tilfælde, dog være at anse som fradragsberettiget.
- 8) Udgifter til anskaffelse af faglige tidsskrifter og anden faglitteratur indenfor området af den skattepligtiges erhverv.

§ 12.

Stk. 1. I anledning af udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde, jfr. § 11, kan der uden dokumentation i indkomst af ikke-selvstændigt erhverv (herunder værdi af frit ophold og andre goder, som den skattepligtige modtager i kraft af arbejdsforholdet), fradrages et fast beløb af 400 kr. årlig, dog højst 10 pct. af indkomsten. Større fradrag kan kun godkendes, såfremt den skattepligtige dokumenterer, at han har haft fradragsberettigede udgifter, der overstiger den nævnte grænse. Hvor ligningsrådet for visse arter af udgifter godkender fradrag i indkomsten med bestemte beløb eller efter bestemte satser uden dokumentation i det enkelte tilfælde, kan den skattepligtige, der godtgør, at han har udgifter af den pågældende art, kræve sådanne fradrag taget i betragtning ved afgørelsen af, om hans samlede fradragsberettigede udgifter overstiger den for nævnte grænse.

Stk. 2. Ved opgørelse af lønindtægten og ved beregningen af det skattefrie fradrag i medfør af stk. 1, 1. punktum, skal beløb, der af arbejdsgiveren udbetales som godtgørelse for udgifter, der påføres den skattepligtige som følge af arbejdet, tages i betragtning. Dette gælder dog ikke beløb, der omfattes af bestemmelsen i § 3, nr. 11. Beløb, der er godtgørelse efter regning for udgifter til rejse og fortæring, tages ej heller i betragtning i det omfang, hvori de er medgået til dækning af den skattepligtiges merudgifter ved den pågældende rejse m. v.

Stk. 3. Det i stk. 1, 1. punktum, omhandlede fradrag kan ikke beregnes for specielle honorarer, der ydes udenfor et egentligt tjenesteforhold, f. eks. honorarer til medlemmer af bestyrelser, eller for det rigsdagens medlemmer tilkommende vederlag, jfr. bestemmelsen i § 3, nr. 8.

Stk. 4. Fradrag som foran anført tilkommer den skattepligtige selv såvel som hver enkelt med ham sambeskattet person, der oppebærer lønindtægt fra fremmede.